

незалежність депутатів і загалом законодавчої влади, з іншого – на жаль, дає можливості для зловживань.

Те правове поле та законодавча база України, які існують у нинішній період і регламентують депутатський імунітет, є доволі недосконалими. У зв'язку з цим особливого значення набуває встановлення теоретичних засад інституту недоторканності народного депутата України, розробка оптимальної доктрини та конституційної моделі парламентського імунітету та індемнітету, розробка науково-обґрунтованих прикладних рекомендацій щодо вдосконалення конституційно-правового інституту недоторканності народного депутата України та подальшого розвитку законодавчих норм щодо недоторканності народних депутатів України, а також орієнтація України в цьому питанні на досягнення розвинутих демократій світу.

Розвиток реальної демократії в країні призводить до певних законодавчих обмежень депутатської недоторканності. В першу чергу необхідно зменшити обсяг депутатського імунітету, а саме виключити заборону на притягнення депутата до кримінальної відповідальності без згоди Верховної Ради України. Прийняття цього положення спростить кримінальне переслідування народного депутата у разі вчинення ним злочину. Таке обмеження недоторканності може спровокувати як позитивні, так і негативні наслідки, одним з яких гіпотетично уможливиться ризик посилення тиску на опозиційних депутатів. Запобігти цьому можливо шляхом законодавчого впровадження дієвих механізмів розвитку демократичних інститутів в усіх органах державної влади і на всіх їх рівнях. Врешті, йдеться про належне виконання відповідних вимог Конституції України.

Надточий Г.О.

слухач магістратури ННПФПСКМ НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри
управління та роботи з персоналом
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук
Коруля І. В.

ВНУТРІШНЬОВІДОМЧИЙ КОНТРОЛЬ ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ВПЛИВУ МВС УКРАЇНИ

Одним із напрямів ефективного функціонування державної влади в Україні є забезпечення законності діяльності органів внутрішніх справ. Нагальна потреба посилення в органах і підрозділах внутрішніх справ законності та правопорядку є однією з найбільш суттєвих складових завдання зі зміцнення демократії та створення правової держави.

Саме, контроль є – основним способом забезпечення законності і дисципліни управління ОВС. Без організації та здійснення контролю

ускладнюється ефективність роботи ОВС в цілому та органів і підрозділів зокрема. Контроль стає фактором, що дисциплінує поведінку як працівників ОВС так і громадян у суспільстві взагалі. Це те, що робить «прозорим» для суспільства діяльність ОВС.

Безперечно, забезпечення діяльності органів і підрозділів внутрішніх справ обумовлено важливим значенням саме внутрішньовідомчого контролю у сфері охорони громадського порядку, боротьби зі злочинністю, дотримання дисципліни та законності серед особового складу ОВС. Внутрішньовідомчий контроль завжди виступає ефективним засобом вирішення тих проблем і протиріч, які виникають у системі управління ОВС. Також важливість внутрішньовідомчого контролю в різних сферах діяльності ОВС підкреслюється його властивістю консолідувати зусилля органів і підрозділів внутрішніх справ та регламентувати досягнення ними суспільно-корисної мети.

Недосконалість сучасної системи внутрішньовідомчого контролю ОВС, недостатня розробленість його методології, форм та методів, призводить до зменшення ефективності профілактики порушення дисципліни та законності серед особового складу ОВС.

Саме відсутність дієвого внутрішньовідомчого контролю з боку керівництва органів і підрозділів внутрішніх справ призводить до порушення законності серед особового складу ОВС.

На сьогодні, нормативно-правовими актами МВС встановлений загальний порядок здійснення контролю за діяльністю органів і підрозділів внутрішніх справ. Проте, однією з найбільш актуальних проблем все ж залишається питання щодо підстав застосування внутрішньовідомчого контролю.

В органах внутрішніх справ України вже склалася певна система внутрішньовідомчої контрольної діяльності, а саме: комплексне інспектування, цільові та контрольні перевірки службової діяльності органів та підрозділів внутрішніх справ України.

Інспектування включає в себе комплексне обстеження, оцінку стану і результатів оперативно-службової діяльності всіх ліній і ділянок роботи підпорядкованих органів внутрішніх справ.

Наступним видом внутрішньовідомчого контролю є контрольна перевірка, яка здійснюється з метою вивчення стану справ щодо усунення недоробок та прорахунків, які були виявлені попередньою перевіркою. Вони проводяться, як правило, за розсудом керівника контролюючого органу, але не пізніше як через рік після комплексного інспектування.

Цільова перевірка організується та проводиться відповідно до мети та завдання перевірки структурними підрозділами МВС України, ГУМВС та УМВС у межах їх компетенції.

Отже, зазначені види контролю допомагають керівникам органів внутрішніх справ: здобувати інформацію про фактичний стан справ на місцях; виявляти причини відставання тих чи інших підрозділів; забезпечувати раціональну розстановку сил та засобів, гнучко маневрувати

ними в залежності від оперативної обстановки, що склалася; визначати, наскільки є дієвою підконтрольна система, чи зустрічалися які-небудь труднощі в роботі контролюємих та контролюючих і чи достатньо ефективно підтримується працездатність особового складу ОВС.

Але проблематичним залишається фактична відсутність комплексних розробок здійснення внутрішньовідомчого контролю і практичної значимості розгляду питань, вирішення яких потребує вдосконалення системи внутрішньовідомчого контролю в ОВС.

Отже, підсумовуючи викладене, ми вважаємо, що для ефективного здійснення внутрішньовідомчого контролю в ОВС необхідно:

проаналізувати стан нормативно-правового забезпечення внутрішньовідомчого контролю в ОВС;

проаналізувати систему суб'єктів внутрішньовідомчого контролю у системі МВС;

виявити і дослідити окремі елементи механізму внутрішньовідомчого контролю у системі МВС;

розробити пропозиції щодо вдосконалення внутрішньовідомчого контролю у системі МВС.

Голець В.І.

курсант 4 курсу ФПФПВВ

ННПФМГБВВ НАВС

МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ВНУТРІШНІХ ВІЙСЬК ПІД ЧАС ОГП ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ ЗАХОДІВ

Ми досить часто, умисно чи випадково, потрапляємо у великі скупчення людей, це і різні масові заходи, які організуються в нашій країні, і просто скупчення натовпу біля громадського транспорту, і т.д. При цьому під час навчання в інституті я помітив, що незважаючи на важливість питань забезпечення психологічного супроводу при проведенні масових заходів, достатньо змістовних матеріалів які б висвічували якість алгоритми дій для правоохоронців, чи просто вчили як правильно зреагувати у випадку якихось непередбачених дій з боку натовпу, по великому рахунку немає, за винятком декількох методичних матеріалів. Дивно чому так склалося, адже ми постійно говоримо про необхідність попередження правопорушень, злочинів і їх профілактику, а розробкою матеріалів які повинні забезпечувати профілактику виникнення масових порушень громадського порядку і законів України ніхто не займається.

Кожна людина з моменту народження знаходиться у певному соціальному середовищі, розвивається і виховується у різних соціальних групах. Людська поведінка постійно є об'єктом соціального контролю, а моделі поведінки виникають та закріплюються в спілкуванні. Особливості